

Vrijwilligers uit de schaduw

Liesbeth Kooper (17), veruit jongste vrijwilliger op Buitenplaats Berbice

Jan Preenen

De verwarring kan nauwelijks groter zijn. Ik ben op zoek naar Liesbeth. Haar achternaam ken ik niet. Ik weet alleen dat zij met haar 17 jaar veruit de jongste vrijwilliger is op Buitenplaats Berbice aan de Leidseweg in Voorschoten. Via via kom ik bij Wilbert van Erp terecht. Hij coördineert het werk in de tuinen. "Liesbeth? Zegt me niets en ik ken toch echt iedereen." Als ik hem vertel dat Liesbeth onder meer op de elektrische grasmaaier zit, gaat bij Van Erp een lichtje branden. "De associatie van Seniorenmagazine met Liesbeth zei me niets. Ik dacht aan ouderen, niet meteen aan een jongere. Ja, die Liesbeth ken ik wel. Ik vind het geweldig wat zo'n jongere hier doet. De gemiddelde leeftijd van de vrijwilligers ligt hier schrikbarend hoog. Zij haalt die flink omlaag."

Remko Posthuma: "Het is grappig om Liesbeth in de zomer haar huiswerk te zien maken op een bankje en daarna te zien grasmaaien"

Actiemiddel

Het is mooi weer, dus ontmoet ik de ogenschijnlijk altijd vrolijk gestemde Liesbeth Kooper voor een kennismakingsinterview op maandag 1 september onder een reusachtige treurwilg. Een huilboom, zoals een van mijn kleinkinderen die treffend noemt. Achter ons staat de door de Leidse lakenman en tuinspecialist Pieter de la Court van der Voort in de zeventiende eeuw ontworpen en gebouwde Oranjerie. In en rond de rozenperken schoffelen moeder Marjoleine Kooper-Huigen en Wilbert van Erp. Aan het eind van de reusachtige tuinen kijkt de in 2009 overleden mejuffrouw (Ruut voor intimi) Begeer toe. Haar vader was directeur van de Zilverfabriek Van Kempen en Begeer. Zij was de laatste bewoner van de ernaast gelegen Buitenplaats Berbice. Als ultiem actiemiddel tegen de aanleg van de RijnlandRoute heeft ze zich daar laten begraven. "Die snelweg komt er niet en anders over mijn lijk", heeft ze vóór haar dood gezegd. Waarschijnlijk gaat de weg nu onder haar door.

Midden in de Randstad is het hier nog oorverdovend stil. Die

rust en de natuur spreken de 17-jarige (17 1/2, zo corrigeert ze me) Liesbeth Kooper wel aan. "Ik vind het heerlijk om buiten te werken. Lekker in de natuur. Berbice is een soort Duivenvoorde, maar dan persoonlijker, kleiner. Wij zijn Assepoester, zegt mijn moeder. Zelf noem ik dit verstopte schoonheid. Voordat ik bij Berbice terecht kwam, was ik een beetje een stille boekenwurm. Ik speelde wel met vriendjes en vriendinnetjes, maar ik ben nu veel meer buiten. En ik heb veel geleerd van die ouderen. Over planten, hoe je rozen bijhoudt, hoe je moet snoeien. En mijn moeder heeft me veel over de geschiedenis van Berbice verteld. Zij heeft mee geschreven aan het boek *Begeerlijk Berbice*."

Stan Dessens

Het was dan ook niet toevallig dat Liesbeth door haar moeder bij het werk op Berbice is betrokken. Die reageerde vijf jaar geleden op een oproep van Stan Dessens, voorzitter van de Vereniging tot behoud van Oud, Groen en Leefbaar Voorschoten, om het park op te knappen voor de Open Monumentendag. "We begonnen met één kruiwagen. Iedereen nam verder zijn eigen tuingereedschap mee", zo kijkt Marjoleine Kooper terug. Een jaar later kwam haar dochter er bij. "Ik dacht, ik ga een keer kijken. Voor ik het wist, ging ik elke maand mee. De eerste zaterdag van de maand is het altijd vrijwilligersdag. De ene keer was het bramen trekken, de andere keer rododendrons snoeien. In het begin deed ik mee met wat de rest deed. Schoffelen, opruimen."

Onder toezicht van Stan Dessens snijden de jongste (Liesbeth) en de oudste (Jaap Smit) vrijwilliger de lustrumtaart aan

"Na anderhalf jaar vroeg Stan aan mij: hoe oud ben je? Veertien zei ik. O, zei hij, dan ben je oud genoeg om op de grasmaaier te zitten. Met een bakje er achter voor het verslepen van hout. Vooral takken. Thuis hebben we een handmaaiertje. Zo'n elektrische en dan veel groter is heel wat anders. In het begin was het onwennig, maar ik pikte het al snel op. Kicken is het. Een jaar geleden ben ik ook het gras er mee gaan maaien. Eerst werd dat gedaan door een professionele tuinman, maar